

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/330/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5113214561
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 08. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Amália Paulerová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5113214561.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd, v právnej veci navrhovateľa: PaeDr. Y. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX/XX, O., Z., v zastúpení Advokátskou kanceláriou JUDr. Jozef Plačko s.r.o., so sídlom Námestie Andreja Hlinku 29/34, Považská Bystrica, IČO: 47 241 411 proti odporcovi: Y. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX/XX, O., Z., v štádiu rozhodovania o predbežnom opatrení, na základe odvolania navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Žilina č. k. 18C/136/2013-21 zo dňa 27. mája 2013, takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie okresného súdu.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd zamietol návrh navrhovateľa na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým sa domáhal, aby súd uložil odporcovi povinnosť, aby bezodkladne spriechodnil, a to odstránením existujúcich prekážok pozemok registra CKN parc. č. 1401/6, druh pozemku zastavané plochy a nádvoria o výmere 149 m² v k. ú. O., obec Z., a to tak, aby bol umožnený prechod a prejazd žalobcu pešo aj motorovými vozidlami k rodinnému domu súp. č. XXX, na pozemku registra CKN parc. č. 1311/1, k. ú. O. a zdržal sa akéhokoľvek konania, ktorým by mu tento prechod a prejazd obmedzil, prípadne znemožnil, a to až do právoplatného skončenia konania vo veci určenia práva zodpovedajúceho vecnému bremenu spočívajúceho v práve prechodu a prejazdu cez parc. č. 1401/6, k. ú. O.. Odporcovi náhradu trov konania nepriznal.

Okresný súd vychádzal z ustanovení § 74 ods. 1, § 75 ods. 1, ods. 2 veta 1, 2, § 76 ods. 1 písm. e/, f/ O.s.p., za aplikácie aj § 120 ods. 1 O.s.p. a § 151o ods. 3 Občianskeho zákonníka.

Navrhovateľ v návrhu poukazoval na to, že s manželkou sú bezpodieloví spoluvlastníci nehnuteľností ako : pozemok parc. registra CKN č. 1311/1 zastavané plochy a nádvoria o výmere 337 m², pozemok parc. registra CKN č. 1311/2 zastavané plochy a nádvoria o výmere 29 m², zapísané na LV č. XXX a výlučným vlastníkom rodinného domu súp. č. XXX postavený na pozemku parc. č. 1311/1, zapísaný na LV č. XXXX v k.ú. O.. Odporca je výlučným vlastníkom pozemku parc. CKN č. 1401/6 zastavené plochy a nádvoria o výmere 149 m², k.ú. O., zapísanom na LV č. XXX. Navrhovateľ uviedol ďalej, že uvedená parcela vo vlastníctve odporcu je využívaná ako verejná komunikácia po ktorej sa odporca ako aj ostatní susedia dostanú na nehnuteľnosti v ich vlastníctve.

Z predloženej informatívnej kópie mapy pre súd vyplynulo, že navrhovateľ je vlastníkom (bezpodielovým spoluvlastníkom spolu s manželkou) pozemku parc. CKN č. 1311/1 na ktorej je postavený rodinný dom a bezpodielovým spoluvlastníkom pozemku parc. CKN č. 1311/2 - vedľa tohto pozemku navrhovateľa sa nachádza pozemok CKN č. 1401/6 vo vlastníctve odporcu. Z označenej listiny vyplynulo ďalej, že

pozemok odporcu KNC č. 1401/6 susedí s pozemkom navrhovateľa iba v strednej časti, navrhovateľ má prístup ku svojim nehnuteľnostiam, k pozemku KNC č. 1311/2 z ľavej strany, ako z časti aj z pravej strany (nejde o pozemky vo vlastníctve odporcu - poukaz súdu na informatívnu kópiu z mapy č. I. 5 spisu) teda má aj iné možnosti ako sa dostať ku svojim nehnuteľnostiam. Za situácie keď prístup k nehnuteľnostiam navrhovateľa je možné zabezpečiť aj inak (cez iné parcely) návrh na nariadenie predbežného opatrenia s poukazom na ust. § 75 ods. 2 O.s.p. dôvodný nie je. Okresný súd následne zdôraznil, že navrhovateľ neuviedol žiadne konkrétne dôvody, skutočnosti, ktoré by boli prekážkou prechodu k svojim nehnuteľnostiam z ľavej alebo z pravej strany pozemku KNC č. 1311/2, teda neosvedčil nárok pre ktorý požaduje dočasnú ochranu. V tejto súvislosti okresný súd poukazoval aj na účel a podstatu predbežného opatrenia a na všeobecný princíp, že je výlučne vecou navrhovateľa predbežného opatrenia, aby svoje tvrdenia o osvedčení nároku na ktorý požaduje dočasnú ochranu podložil dostatočnými dôkazmi z ktorých by súd vyvodil závery o opodstatnenosti takéhoto návrhu.

Z navrhovateľom predloženej fotodokumentácie (poukaz súdu na č. I. 9 spisu) nevyplývala existencia nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy, to, že by odporca nejakým spôsobom navrhovateľovi bránil prechodu cez pozemok KNC č. 1401/6. Okresný súd poznamenal, že ak odporca osadil pred vstupnou bránou do domu navrhovateľa tabuľu „zákaz stáť“ a „súkromný pozemok 10 metrov“, ani z uvedeného tiež nevyplýva a nie je osvedčené, že odporca znemožnil navrhovateľovi prístup k jeho nehnuteľnostiam, že by odporca navrhovateľovi bránil v prechode cez svoj pozemok k pozemkom navrhovateľa. Z predloženej fotodokumentácie nevyplýva ani to, že odporca znemožnil navrhovateľovi vjazd do jeho garáže. Uvedená tabuľa obsahuje iba dopravnú značku „zákaz stáť“ a informáciu, že v pásme 10 metrov ide o súkromný pozemok.

Navrhovateľ žiadnym spôsobom súdu nepreukázal, že v súčasnosti nemôže užívať svoje nehnuteľnosti, bývať v rodinnom dome, že sa nezdržiava konaním odporcu na svojich nehnuteľnostiach. Žiadnym spôsobom neosvedčil, že skutočne neužívajú s manželkou a so svojimi rodinnými príslušníkmi svoje nehnuteľnosti, že bývajú z týchto uvedených dôvodov inde (teda, že nemajú zabezpečený prístup ku svojim nehnuteľnostiam, k rodinnému domu a nemôžu sa na nich zdržiavať a bývať v rodinnom dome kvôli zamedzeniu prístupu zo strany odporcu) a, že do úvahy prichádza prístup k nehnuteľnostiam navrhovateľa výlučne iba cez pozemok odporcu a nie je možný prístup k ich nehnuteľnostiam žiadnym iným spôsobom (iným prechodom). Ak však navrhovateľ so svojimi rodinnými príslušníkmi naďalej bývajú a zdržiavajú sa na svojich nehnuteľnostiach ako aj vo svojom rodinnom dome, je teda možné tvrdiť a domnievať sa, že navrhovateľ má aj inú možnosť prístupu ku svojim nehnuteľnostiam. Skutkové tvrdenia navrhovateľa samo o sebe nestačia (bez ďalšieho) na nariadenie predbežného opatrenia. Musia k nim prísúpiť aj ďalšie skutočnosti, ktoré túto potrebu osvedčujú. Súd dodal, že nariadenie predbežného opatrenia sa v právnych vzťahoch medzi účastníkmi nesmie vytvoriť nenávratný stav a nesmie sa neprímeraným spôsobom zasahovať do právnych vzťahov medzi účastníkmi konania.

Okresný súd súhrnom všetkých uvádzaných skutočností konštatoval, že neboli splnené zákonom požadované predpoklady pre nariadenie predbežného opatrenia.

O trovách konania rozhodoval podľa § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že odporcovi ich náhradu nepriznal. Odporca, úspešný účastník by mal právo na náhradu trov konania od navrhovateľa, avšak odporcovi v súvislosti s návrhom na nariadenie predbežného opatrenia žiadne trovy nevznikli.

Proti uzneseniu okresného súdu podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ. V odvolaní opätovne poukazoval na to, že s manželkou P. sú bezpodielovými spoluvlastníkmi pozemkov registra CKN č. 1311/1, CKN č. 1311/2 a rodinného domu súp. č. XXX postaveného na parcele č. 1311/1 v k. ú. O., zapísané na LV č. XXXX k. ú. O.. Opätovne zvýraznil, že odporca je vlastníkom pozemku CKN č. 1401/6 - zastavané plochy a nádvoria, výmera 149 m², zapísanej na LV č. XXX v k. ú. O.. Tvrdil, že parc. č. 1401/6 je využívaná ako verejná komunikácia po ktorej aj on, ako aj ostatní susedia sa dostanú na nehnuteľnosti v ich vlastníctve. Táto parcela bezprostredne susedí s jeho parcelou a oddávna, teda odkedy sa využívala ako verejná komunikácia sa práve po tejto parcele mohol dostať na svoje nehnuteľnosti a forme, zakriveniu a výške cesty, ktorá je povrchovou úpravou parcely č. 1401/6 prispôbil aj vstup na svoje nehnuteľnosti, a to tak, že zriadil prístupovú cestu do garáže. Jeho aktivitou a iniciatívou nebolo zriadiť prístup k nehnuteľnosti po parcele vo vlastníctve odporcu ale táto situácia nastala v dôsledku, že na parcele vo vlastníctve odporcu bola vybudovaná pozemná komunikácia. Prístupovú cestu užíva

niekoľko desiatok rokov nerušene bez toho, aby bol sporný prístup k nehnuteľnostiam v jeho vlastníctve, v užívaní a vo výkone práva rovnako jeho ako aj ďalších susedov nikto nerušil.

Odporca cca pred mesiacom osadil na verejnej komunikácii pred vstupom, vstupnou bránou do domu navrhovateľa tabuľu s označením „súkromný pozemok“ a zakázal mu na časti parcely č. 1401/6 v k. ú. O. stáť pred jeho bránou a touto parcelou prechádzať, teda mu zabránil konať spôsobom ako bezporuchovo konal niekoľko rokov. Týmto konaním mu znemožnil prístup k domu motorovým vozidlom. Odvolateľ súhlasil s konštatáciou súdu prvého stupňa vychádzajúcu z informatívnej kópie katastrálnej mapy, že parcela vo vlastníctve odporcu nesusedí s nehnuteľnosťami vo vlastníctve navrhovateľa po celej dĺžke. Tvrdil, že v časti, v ktorej parcely nesusedia je ním (navrhovateľom) vybudované betónové a železné oplotenie kopírujúce prirodzený povrch susedných parciel tak, že je hranicou parciel, ochranou nehnuteľnosti a brána je práve na strede parciel. Bolo by krajne neúčelné a nevhodné, pokiaľ by on musel pre rozhodnutie odporcu nemajúce oporu v zákone, vykonať také stavebné a technické úpravy, ktoré by zničili už existujúcu stavbu (plot), tieto úkony by boli časovo a finančne náročné a nedokázali by riadnym a žiaducim spôsobom poskytnúť právu navrhovateľa účinnú a neodkladnú ochranu.

Odvolateľ poukazoval aj na nemožnosť dostatočným spôsobom zadokumentovať konkrétne konanie odporcu, prípadne predložiť fotodokumentáciu zachytávajúcu ako mu zabraňuje vstup na pozemok. Verbálne ataky a správanie sa odporcu tiež nie je možné dokumentovať bez porušovania iných právom chránených záujmov. Odvolateľ tvrdil, že odporca svojim konaním zneužíva subjektívne práva na úkor iného subjektu, v dôsledku výkonu tohto práva sa on nemôže riadnym spôsobom dostať na svoje nehnuteľnosti, nemôže ich užívať spôsobom súvisiacim s ich účelom (napr. vjazd do garáže), čím ho neprimerane a v rozpore so zákonom a dobrými mravmi obmedzuje.

Odporcu vyzval i na to, aby upustil od takého konania, odporca nereagoval, trval na tom, že on (odvolateľ) nemôže cez parcelu prechádzať. Odporca nad mieru primeranú pomerom zasiahol do jeho dlhodobou vykonávaných prác, vyvoláva v ňom obavu o nedostatočnú možnosť ochrany života a majetku osadením značky pred plot, čím bolo zabránené plynulému príjazdu ku garážovej bráne, resp. do dvora, teda na parc. č. 1311/1 v k. ú. O. obvyklým spôsobom. Odvolateľ bol názoru, že samotné osadenie značiek a opakované vyjadrenia smerujúce v zákaze prejazdu a zastavenia pred domom a na verejnej komunikácii osvedčujú naliehavosť potrebnej ochrany. Nebezpečenstvo škody predstavuje skutočnosť, že sa k navrhovateľovi a jeho manželke nedostanú záchranné zložky, príbuzní, v čase keď to bude nevyhnutné. Súd neposkytol jeho právam dočasnú ochranu, nezabezpečil autoritatívnym rozhodnutím možnosť vstupu na nehnuteľnosti v jeho vlastníctve, z tohto dôvodu žiada o poskytnutie ochrany nadriadený súd. Dodal, že on dostatočným spôsobom osvedčil existenciu právneho vzťahu, argumentoval dostatočne (vecne ako právne), deklaroval aj možný vznik ujmy, ktorá by hrozila v prípade nenariadenia predbežného opatrenia. Domáhal sa preto zrušenia uznesenia súdu prvého stupňa v celom rozsahu a vrátenia mu veci na ďalšie konanie, alternatívne žiadal zmenu rozhodnutia tak, že jeho návrhu na nariadenie predbežného opatrenia bude vyhovieť v celom rozsahu.

Písomné vyjadrenie odporcu k odvolaniu navrhovateľa podané nebolo.

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie podal účastník (§ 201 veta 1 O.s.p.) v zákonom stanovenej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) viazaný rozsahom i dôvodom podaného odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) uznesenie súdu prvého stupňa postupom podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

Preskúmaním spisu odvolací súd zistil, že okresný súd v prejednávanej veci vychádzal z dostupných listín, ktoré navrhovateľ predbežného opatrenia pre účely súdneho konania predkladal a na ktoré sa odvolal v súvislosti s nutnosťou a potrebnosťou dočasnej úpravy. Okresný súd v rozsiahlom písomnom odôvodnení rozhodnutia dal vyčerpávajúcu odpoveď na všetky rozhodujúce, skutkovo i právne významne otázky z ktorých navrhovateľ vyvodzuje svoj nárok na úpravu právnych vzťahov predbežnej povahy. S písomným odôvodnením napadnutého rozhodnutia sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil, poukazuje na obsah písomného odôvodnenia rozhodnutia, ktoré v celom rozsahu je naplnením Ústavou garantovaného práva účastníka na spravodlivé súdne konanie. Odvolateľ ani

v odvolaní neuviedol také argumenty, ktoré by súdom prvého stupňa neboli v napadnutom uznesení riešené, zodpovedané.

V preskúmvanej veci navrhovateľ predbežného opatrenia sa domáha predbežnej úpravy v štádiu pred začatím konania o vec samú. Občiansky súdny poriadok pre nariadenie predbežného opatrenia aj v takomto štádiu konania vyžaduje, aby navrhovateľ predbežného opatrenia osvedčil potrebnosť (nutnosť) dočasnej úpravy právnych pomerov a nebezpečenstvo hroziacej ujmy. Z doteraz predložených listín, zo skutkových tvrdení navrhovateľa nevyplývalo, že by navrhovateľ vstup cez pozemok odporcu ku svojim nehnuteľnostiam fakticky nevyužíval, že by vstup na nehnuteľnosti bol zamedzený takou prekážkou, ktorá úplne vylučuje akúkoľvek možnosť vstupu (vjazdu motorovými vozidlami) na nehnuteľnosti navrhovateľa. Nebolo osvedčené, že by odporca osadením tabúl na svojej parcele „Zákaz stáťia“ a „Súkromný pozemok „ vytvoril takú prekážku, ktorá by vyvolala úplnú nemožnosť vstupu cez túto parcelu na nehnuteľnosti navrhovateľa (túto navrhovateľ v skutkových tvrdeniach či už v návrhu na začatie konania, resp. ani v odvolaní netvrdil). Krajský súd dodáva, že v štádiu rozhodovania o predbežnom opatrení sú riešené otázky predbežnej povahy, predbežným opatrením nie je možné riešiť sporné otázky o vec samú.

Za tejto situácie aj krajský súd zhodne ako okresný súd prijal záver o tom, že neboli splnené zákonné podmienky pre nariadenie predbežného opatrenia a musel zároveň konštatovať aj neopodstatnenosť odvolania navrhovateľa.

V súvisiacom výroku o náhrade trov prvostupňového konania rozhodnutie okresného súdu má oporu v aplikovanom ustanovení § 142 ods. I O.s.p.

Podľa § 224 ods. I O.s.p. v spojení s § 142 ods. I O.s.p. odvolací súd účastníkom (žiadnemu z nich) právo na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, navrhovateľ v odvolacom konaní úspech nemal a úspešná procesná strana - odporca náhradu trov odvolacieho konania si neuplatnil a ani z obsahu spisu nevyplývalo, že by boli vznikli odporcovi v súvislosti s podaným odvolaním navrhovateľa nejaké trovy.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e odvolanie prípustné.